

Og samtidig må vi jo se i øjnene, at hvis børn og unge får mulighed for at indgå i en dialog på deres modersmål, undgår de også at blive fremmedgjort i forhold til deres familie, og så får de også en øget forståelse for deres egen kulturbaggrund. Og vi skal jo heller ikke være blinde for, at gode modersmåls lærere kan være gode kulturformidlere over for resten af familien.

Og som undervisningsministeren var inde på, kan afskaffelsen af modersmålsundervisningen betyde en stor vækst af antallet af etniske friskoler, og det vil formentlig også give en større tilgang til den frivillige undervisning på de forskellige koranskoler, og det, vi kan se af erfaringerne i de øvrige lande, hvor man ikke tilbyder offentlig modersmålsundervisning, er, at ambassaderne fører sig frem med oprettelse af modersmålsundervisning med lærere fra hjemlandet.

Erfaringerne fra de øvrige lande viser også, at de krav, som ambassaderne bl.a. stiller til undervisningens indhold og mængde og hjemmearbejdet, gør, at det er meget vanskeligt for disse børn samtidig at leve op til de krav, som den almindelige skole i disse lande stiller, og som vi da forventer at også VKZ ønsker at tosprogede børn skal blive mødt med af den danske folkeskole.

Og jeg frygter, at hvis VKZ får magt, som de har agt, og på sigt får fjernet modersmålsundervisningen, vil det gøre det meget vanskeligere at få integreret de tosprogede børn i det danske samfund, og jeg har stadig væk en tro på, at disse partier ønsker en eller anden form for integration af de fremmede.

SF var imod beslutningen om, at spørgsmålet om modersmålsundervisningens struktur først skulle tages op i sommeren 1997, og jeg skal heller ikke tilbageholde en vis utilfredshed med den konsekvens, som undervisningsministeren har taget af denne beslutning ved ikke at udsende retningslinjerne, for vi hører jo, at kommunerne har brug for disse retningslinjer. Eksempelvis har Københavns Kommune et problem med at få omstruktureret og fornyet sin tosprogsundervisning, fordi disse retningslinjer mangler.

Jeg vil derfor afslutningsvis foreslå ministeren, at han betragter fremsættelsen af det nye beslutningsforslag nr. B 65 som en opsigelse af det gamle B 65, således at vi kan få udsendt de nye retningslinjer til gavn for kommunerne og de tosprogede elever, og vi støtter i den forbindelse Enhedslistens forslag.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Det var da nogle mærkelige betragtninger, der kom fra fru Anne Baastrup om, at kommunerne så frit skal kunne bestemme antallet af matematiktimer og sådan noget, for det kan de jo allerede i dag inden for lovens krav om minimumstimetallet. Og de kan bl.a. bestemme, at der skal gives undervisning i flere timer end det minimale, og det gælder også i dansk eller andre fag. Sådan er det. Så der kan altså være forskel. Vi har jo et decentralt, kommunalt skolevæsen, og det synes vi fra konservativ side er en god ting.

Og om flygtningene vil jeg sige, at de jo skal tilbage til deres land, for de er jo flygtninge. Men så længe de er truede, skal de være i Danmark, hvis det nu er det land, de er kommet til, og de skal behandles godt. Og det er klart, at de har brug for undervisning i deres modersmål, og at de netop ikke har brug for undervisning i dansk, i hvert fald ikke hvis der er udsigt til, at de inden for en overskuelig tid kan komme tilbage til deres hjemland, og her er der et særligt problem, men vi mener ikke, at det er et problem, som nødvendigvis skal løses i folkeskole-regi.

Og endelig: Om det er et faktum, at man bliver bedre til at lære dansk, hvis man kan sit modersmål, ved jeg ikke. Men det kunne være jo interessant at få en undersøgelse, der sammenligner, hvordan de tosprogede indvandrere, som har haft modersmålsundervisning, egentlig har klaret sig, og hvordan de indvandrere, som ikke har haft modersmålsundervisning, har klaret sig, for den undersøgelse kunne måske afdække, om modersmålsundervisningen har den virkning.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det synes jeg var et imponerende svar.

Jeg påpeger, at VKZ med det her forslag ønsker at fjerne minimumsrammerne for modersmålsundervisning i den danske folkeskole, og spørger, om hr. Frank Dahlgaard ønsker, at andre fag skal være omfattet af den samme manglende minimumsbegrænsning, og så siger hr. Frank Dahlgaard, at det slet ikke er på tale, og at kommunerne har mulighed for at bestemme, at der skal gives mere matematikundervisning eller anden, tilsvarende undervisning, fordi grænserne i den danske folkeskolelov er minimumsgrænser.